

عنوان مقاله:

تطور معانی الفاظ قرآن از دیدگاه علامه طباطبایی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات قرآنی نامه جامعه، دوره 7، شماره 135 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

نسرین انصاریان

محمد فلاحی قمی - استادیار گروه تفسیر و قرآن و عضو هیات علمی جامعهالمصطفی العالمیه.

خلاصه مقاله:

پی بردن به آموزه های قرآن به عنوان «ثقل اکبر» از صدر اسلام تاکنون کانون توجه مسلمانان به ویژه اندیشمندان علوم قرآنی بوده و هست اولین گام برای شناخت این آموزه ها و به دنبال آن به کار گرفتن آنها «شناخت معنای الفاظ قرآن» است که گاهی معنای حقیقی و موضوع له الفاظ است و گاهی معنای تطور یافته آنها، اکثر لغویان به معنای حقیقی و موضوع له الفاظ پرداخته اند اما به معنای تطور یافته آنها به ندرت پرداخته شده، با توجه به جایگاه علامه طباطبایی در جامعه تفسیری بررسی دیدگاه های ایشان در کتاب «المیزان فی تفسیر القرآن» در این رابطه اهمیت دارد؛ برای رسیدن به این هدف این مقاله به روش توصیفی تحلیلی نوشته شد؛ داده های پژوهش علاوه بر «المیزان فی تفسیر القرآن» اکثر کتب لغوی و تفسیری بود و یافته های پژوهش این شد که علامه دو نوع تطور صوتی و دلالی در الفاظ قرآن را پذیرفته و در چند مورد به تطور صوتی بدون تغییر در معنا و تغییر دهنده معنا اشاره کرده اند ایشان تطور دلالی را گاهی توسعه دهنده معنا و گاهی تضییق کننده آن می دانند و در تطور دلالی توسعه دهنده معنا به برخی الفاظ مثبت، منفی، دال بر جهت و... در تطور دلالی تضییق کننده معنا به نسب های خویشاوندی و حقایق - شرعیه اشاره می کنند.

کلمات کلیدی:

«علامه طباطبایی»، «تطور معانی»، «توسعه دهنده معنا»، «تضییق کننده معنا»

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1982848>

